

[Fornæs.]

Det kan jeg tiltræde. Da Lovforslaget er diskuteret i et Udvalg i det andet høje Ting, vil det sikkert ikke forsinke Sagen. Jeg tilsiger mit Partis Bistand til Gennemførelse af Lovforslaget i den foreliggende Skikkelse.

Jørgen Jørgensen: Det er et prisværdigt Forsøg, der her gøres paa at komme en Del af den Kæmpesvindl til Livs, som har udfoldet sig i Forbindelse med det Samarbejde af mere eller mindre frivillig Art, der er foregaaet med den tyske Besættelsesmagt.

Jeg henstiller til den højtærede Handelsminister, at man, naar dette Revisionsarbejde kommer i Gang, saa vidt gør ligt sætter sig i Forbindelse med Revisionsfirmaer, der bor i Nærheden af de Steder, hvor navnlig de store Arbejder er udført. De vil i Kraft af, at de allerede kender til Tingene og har Forbindelser med mange Mennesker derude, have lettere ved at faa fat paa de Folk, der kender de mange Fiduser, som er lavet paa forskellige Omraader; det vil lette Arbejdet en hel Del. I Lovforslaget staar der, at man kan antage fornøden Medhjælp, og jeg formoder, at man dermed bl. a. tænker paa noget saadant.

Oprindelig var det Meningen, at man vilde prøve at komme Uvæsenet til Livs og holde det under Kontrol gennem den Checkbetaling, der skete gennem Nationalbanken, men der gik ikke lang Tid, før disse Svindlere opdagede, at man kunde komme uden om det ved at hæve store Beløb. Derfor er der sikkert foregaaet en Række store Udbetalinger i løse Penge, som man i og for sig er ude af Stand til at kontrolere, hvis man ikke ligefrem kan lytte dem af ved Samtaler med Folk, som har haft med Tingene at gøre.

Det ærede Medlem Hr. Fornæs nævnte en Ting, som jeg vil understrege, Nettofortjenestens Forhold til Skattevæsenet. Man har Gang paa Gang stødt paa — jeg har selv været ude for det —, at man tilfældigt læste i en Avis, at en Værnemager havde faaet Bøde for ikke at have anmeldt til Politiet de Checkbeløb, han havde faaet udbetalt i Nationalbanken. Man kom derved under Vejr med, at han havde faaet en hel Masse Penge, uden at der paa Skatte-skemaet havde staaet noget som helst om, at han havde haft en Fortjeneste ud over det ordinære. Man vil sikkert stadig væk opdage, at man ved at følge med i Dagbladene kommer i Forbindelse med Mennesker, som har opereret paa den Linie.

Jeg skal ligesom de foregaaende Ordførere anbefale Forslaget til en hurtig og velvillig Behandling. Maaske er der en enkelt Oplysning, jeg ønsker, og som jeg kan faa i Udvalget.

Lannung: Jeg kan paa mit Partis Vegne udtale Tilfredshed med Lovforslagets Fremkomst. Det tilsigter en Revision og Kortlægning af den Fortjeneste, der er oppebaaret for Arbejder for tysk Regning; det vil blive et meget værdifuldt Grundlag for den Værnemagerlov, vi længe har ventet paa, og som blev bebudet under Behandlingen af Straffelovsforslaget, jeg tror allerede den 25. Maj i Aar. Vi har ingen Indvending imod Lovforslaget, men kunde maaske have ønsket, at det var kommet endnu tidligere, hvis det havde været muligt, hvad det vel skulde have været.

Da det Revisionsarbejde med videre, som Loven tager Sigte paa, kan strække sig over meget lang Tid, maaske flere Aar, henstiller jeg, at man sørger for, at Faktorerens Orden bliver, at de væsentligste Ting tages først; saa maa de mindre væsentlige tages i anden Omgang. Man kan ikke tage alt fra en Ende, men maa paa Forhaand udsondre det væsentligste. Jeg er enig i de Synspunkter, der herom er fremsat i det andet høje Ting, og skal i øvrigt indskrænke mig til disse Bemærkninger, da Sagen skal i Udvalg, og tilsiger Lovforslaget en hurtig og velvillig Behandling.

Uden for Sagens Emne vil jeg med Formandens Tilladelse henstille, at der gøres, hvad der er muligt for, at Fortrykkene vedrørende Behandlingen af Sager, der er behandlet i det andet Ting, foreligger saa tidligt, at vi har Lejlighed til at gøre os bekendt med dem før Behandlingen af disse Sager her i Tinget. Det er meget væsentligt, naar man skal have Fordel af at have to Ting.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Fibiger): Jeg takker de ærede Ordførere for den velvillige Behandling og haaber, at Lovforslaget hurtigt kan føres gennem dette høje Ting.

Til den ærede sidste Taler skal jeg bemærke, at det netop er Tanken og har faaet Udtryk i § 2, at de vigtigste Ting tages først. Man tager ikke straks alle de Spørgsmaal op, som først har været behandlet. Man gaar i Gang med de vigtigste Spørgsmaal, for at de kan opklares hurtigt, og saa tages der Bestemmelse om, hvad der derefter skal foretages.